

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 225.

Trettende Session.

54de Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortfat.)

Mourier - Petersen (fortfat): Ved Præmieuddelingen i de første fem Aar vil efter den ærede Rigsdagsmands Forslag det største Antal Præmier blive udbeefte, men da denne Uddeling foregaaer i den nærmeste Fremtid, som anført, vil den jo ikke tilflyde dem, som i Henhold til denne Lovs Opmuntring have beskæftiget sig med Opdræt, men Uddelingen vil navnlig komme dem tilgode, som af ganske andre Hensyn have gjort det, og hvad angaaer de følgende Præmier, vil Sagen jo stille sig saaledes, at Enhver, netop i Betragtning af at Præmiernes Antal aftager, og at altsaa hver Enkelt's Chance til at vinde Belønning bliver saameget mindre, vil føle Betænkkelighed ved at beskæftige sig med at fortsætte en Virksomhed, der hvert Aar vil synes mindre frugtbringende. Skulde overhovedet det System følges, ifølge hvilket Præmiernes Antal er foranderligt, saa vilde jeg meget snarere kunne finde det naturligt, at Præmiernes Antal steg i en passende Progression i en saa lang Række af Aar, som vilde være tilstrækkelig til, at Nolen kunde naae det Opfylding, man kunde ønske, og at Antallet da atter gik gradvis nedad, fordi paa den ene Side denne Opmuntringsmaade ikke længere behøvedes, og fordi paa den anden Side Billighed kunde tale for ikke saaledes paa eengang at standse Udfigten til, at ganske udmærkede Individuer kunde erholde en Paaskjønnelse. Sagen stiller sig saa-

ledes for mig, at den ærede Forslagsstillers Synspunkt har i højeste Grad overrasket mig, og jeg kan ikke nægte, at jeg finder, det staaer i den kompletteste Modstrid til det praktiske Livs Løb; jeg skal derfor meget tilraade Thinget at forkaste saavel dette Forslag som de Forslag, der i det Væsentlige stemme overeens dermed, og jeg vil tilføie, at hvis det skulde blive vedtaget, saa vil jeg ansee Loven for at være i den Grad uegeldig, at jeg da maa stemme imod hele Loven.

Hvad angaaer de Endringsforslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, og Rigsdagsmanden fra Thisted (Meergaard), da ere de jo ikke af nogen meget gennemgribende Natur, og til flere af dem kan jeg i det Væsentlige slutte mig; jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre paa dem, men indskrænke mig til min Afstemning. Der er dog imidlertid eet af dem, som jeg maa udtale mig imod, og det er Forslaget under Nr. 7, hvor Summen 6,600 Rd. er foreslaaet forhøjet til 7,600 Rd., og jeg maa gjøre det af den Grund, som jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at jeg nemlig anseer de Dyrskuer, hvortil de i § 3 omtalte Præmier ere bestemte, Hingsteskuerne, for at være af langt overveieende Vigtighed, og at jeg altsaa ønsker, at et saa stort Beløb som muligt skal falde dem tilgode. Jeg antager ikke, at de Dyr, som gaae ind under Bestemmelsen i § 1, hvor vigtige de end ere, trænge saameget til Præmiernes gavnlige Indflydelse. Jeg troer, at Tillæget vil stee alligevel og paa en heldig Maade, selv om der ikke er saa betydelige Præmier som med Hensyn til Hingstene, der jo, som bekjendt, i